

[Kr. Kristensen.]

berømmet Regeringen for det store og udmærkede Arbejde, den har udført. Det er der naturligvis ikke noget at sige til, thi det er Ordførerembedet, der fører det med sig, og de Herrer gør det selvfølgelig i Embeds Medfør, men vi ser ogsaa, at der kommer Udtalelser, der takker Regeringen, Udtalelser fra Fagforeningerne, fra socialdemokratiske Foreninger ude i Landet, og nylig har vi saaledes set, at noget, der kalder sig Centralforeningen af Aldersrentenydere, overfor Ministeriet har udtalt sin ubetingede Tillid til Ministeriet Stauning, der havde vist Villie til at gengive de gamle, hvad de mistede ved den haardhændede Nedskaering. Det var Centralforeningen af Aldersrentenydere, der brugte en saadan Udtalelse; jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det var i Hobro, det er jo ikke enhver, der har været i Hobro, men de Folk har altsaa udtalt en ubetinget Tillid til Ministeriet og en uskrømtet Tak for det store Arbejde, det har gjort for at gøre det godt, der blev gjort daarligt under Ministeriet Madsen-Mygdal ved den Nedskaering, der da fandt Sted. Nu tvivler jeg naturligvis ikke paa, at Ministeriet har denne gode Villie; det har man vel ikke Lov til at tvivle paa, men jeg maa ogsaa føje til, at det i en ualmindelig Grad har holdt det for sig selv, hvis det har den, for vi har egentlig ikke haft Indtrykket af, at Ministeriet befinder sig daarligt under de nuværende Forhold, den sidder velbehageligt og tilfreds og administrerer Venstres Love, ogsaa dem, hvori der var Nedsættelser. Det skal jeg ikke bebrejde Regeringen, jeg mener, at det er fornuftigt, at den gør det, men det staar ikke helt godt i Samklang med alle de Løfter, der lød før Valget, og det synes jeg dog, der er nogen Grund til at gøre opmærksom paa. Det var jo saadan forud for Valget, at de nuværende Regeringspartier forklarede, hvor nødvendigt det var, at vi fik Systemskifte, hvor nødvendigt det var, at vi fik en socialdemokratisk Regering; det vilde betyde Arbejde og god Fortjeneste til Befolkningen i dens Helhed, men det vilde ogsaa betyde, at det Skær i levende Kød, der blev talt om, vilde blive helet, naar vi fik et socialdemokratisk Ministerium. Det vilde kort sagt gøre alt det godt, som efter de daværende Oppositionspartiets Mening blev gjort daarligt under Ministeriet Madsen-Mygdal. Vi har nu ikke hørt noget om dette, og jeg kunde godt have Lyst til og jeg mener ogsaa at være berettiget til at sige, at en mere storstilet politisk Humbug end den, der er drevet her, skal man lede efter. Det har

man imidlertid ikke opdaget i Hobro; men det kommer jo nok.

Dette Navn, „Centralforeningen af Aldersrentenydere“, lyder jo af en hel Del. Jeg ved ikke, hvor mange Medlemmer Foreningen har, men mig bekendt er det en forhenværende socialdemokratisk Folketingsmand, der er Formand for Foreningen. Han er dog vist neppe Aldersrentenyder selv, men han er altsaa Formand for Foreningen, og han har selvfølgelig saa de Eyner, der kræves til at faa en saadan Forening til at gøre det nødvendige Skrabud for Ministeriet, naar man finder det paakrævet. Det er vel egentlig ogsaa Foreningens fornemste Opgave, og den er altsaa opfyldt i dette Tilfælde. Men ellers er Forholdet vel nok det, at der er adskillige af dem, som i 1929 troede paa de socialdemokratiske Løfter, der nu tænker ved sig selv: dér blev vi godt taget ved Næsen, da vi stemte socialdemokratisk for at faa en socialdemokratisk Regering.

Blandt de mange svære Beskyldninger, der kom frem mod Ministeriet Madsen-Mygdal, var en af de sværeste, efter socialdemokratisk Opfattelse den, at dette Ministerium slet ikke viste Interesse for Erhvervslivet, slet ingenting gjorde for at ophjælpe Erhvervslivet og klare de Vanskeligheder, som det arbejdede under. Hvordan har det nuværende Styre saa stillet sig? Har det vist et saadan Initiativ, at der i Virkeligheden er noget at rose sig af? Har det vist Villie til at træffe Foranstaltninger til at afværge de Farer, der truer vort Erhvervsliv i en saadan Udstrækning, at det kan staa som et lysende Eksempel for senere Tider? Jeg tror ikke, der er ret mange, der vil paastaa, at noget saadan er Tilfældet. Allerede i Fjor ved Finanslovsforlaget første Behandling blev der fra Venstres Side gjort opmærksom paa, at den Nedgang i Priserne paa Landbrugsprodukter, som da var indtruffet, vilde føre til saadanne Kaar for Landbruget, at det vilde være nødvendigt hurtigst muligt at skride til Foranstaltninger for at afhjælpe den Krise, som derved vilde opstaa. Naar man den Gang fremhævede dette saa stærkt fra Venstres Side, var det selvfølgelig ikke alene for Landbrugets Skyld. Jeg tror nok, man indenfor alle Partier er almindeligt enige om, at Krise i Landbruget betyder Krise i Landet. Og derfor tror jeg, at det var en god Tale, der blev ført fra Venstres Side i Fjor, idet vi gjorde opmærksom paa, at det var en Nødvendighed, at man i Tide greb Ondet ved sin Rod, i Tide traf Foranstaltninger, der dog i nogen Maade kunde være skikkede til